

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urtos/6/2021
Identifikačné číslo spisu:	1021200908
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:1021200908.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša, sudkyne JUDr. Martiny Zeleňakovej a sudcu JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci odsúdeného Y. S. , v konaní o zmene spôsobu výkonu trestu vykonávaného na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. novembra 2020, sp. zn. 4Ntc/13/2020 o uznaní a výkone rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 1, Česká republika zo 06. apríla 2020, sp. zn. 44T/152/2019 v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe zo 16. júna 2020, sp. zn. 67To/139/2020, na neverejnom zasadnutí konanom 30. novembra 2021 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného Y. S. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 14. októbra 2021, sp. zn. 4Ntc/13/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného Y. S. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozhodol tak, že podľa § 411 ods. 1 Tr. por. s použitím § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov a podľa § 9 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, súd návrh odsúdeného Y. S. (ďalej tiež „odsúdený“) o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody do ústavu s nižším stupňom strázenia na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. novembra 2020, sp. zn. 4Ntc/13/2020 zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí krajského súdu dňa 14. októbra 2021 sťažnosť, ktorú následne sám písomne zdôvodnil.

V písomných dôvodoch podanej sťažnosti, po zrekapitulovaní napadnutého rozhodnutia, poukázal na to, že senát Krajského súdu v Bratislave sa nevysporiadal s jeho návrhom dôkladne. Taktiež poukázal na skutočnosť, že z celkového trestu 30 mesiacov vykonal skoro 25 mesiacov. Odsúdený je presvedčený, že po celú dobu výkonu trestu v Českej republike a Slovenskej republike si splnil všetky zákonné

podmienky na zaradenie do ústavu na výkon trestu s nižším stupňom strázenia. Ďalej uviedol, že sa chce dobre pripraviť na prepustenie z výkonu trestu na slobodu, pričom v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok nefunguje výstupné oddelenie, ako to zaručuje zákon o výkone trestu. Súčasne odkázal na svoju výpoveď, ktorú uviedol na verejnom zasadnutí dňa 14. októbra 2021. Odsúdený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby nadriadený súd zrušil uznesenie krajského súdu a preradil ho na výkon trestu s nižším stupňom strázenia.

K sťažnosti odsúdeného sa prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava do konania nariadeného neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, písomne bližšie nevyjadril.

Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako i konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a zistil, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie, vrátane zmeny spôsobu výkonu trestu odsúdeného (§ 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov).

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak odsúdený zaradený do ústavu s vyšším stupňom strázenia plní program zaobchádzania, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom strázenia; to neplatí pre odsúdeného na doživotný trest.

Na základe preskúmania postupu krajského súdu v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, najvyšší súd nezistil v postupe krajského súdu chyby procesného charakteru, ktoré by zakladali dôvod pre zrušenie napadnutého uznesenia. Krajský súd o návrhu odsúdeného na jeho preradenie z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia rozhodoval na verejnom zasadnutí aj za prítomnosti odsúdeného, na ktorom bolo odsúdenému umožnené vyjadriť sa k veci a k vykonaným dôkazom. Navyiac odsúdený vo svojej sťažnosti nevytkol krajskému súdu žiadne pochybenia procesného charakteru.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti výroku napadnutého uznesenia krajského súdu, nadriadený súd dospel k záveru, že skutkové zistenia krajského súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a podľa ktorých odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody so stredným stupňom strázenia, uložený mu rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 12. novembra 2020, sp. zn. 4Ntc/13/2020 o uznaní a výkone rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 1, Česká republika zo 06. apríla 2020, sp. zn. 44T/152/2019 v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe zo 16. júna 2020, sp. zn. 67To/139/2020, ktorého predpokladaný koniec odsúdený má mať dňa 30. marca 2022. Z vykonaných dôkazov krajský súd tiež správne ustálil, že napriek tomu, že odsúdený splnil formálne podmienky v podobe vykonania tretiny trestu, s prihliadnutím na hodnotenie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok a súčasne s prihliadnutím na osobu odsúdeného z pohľadu jeho samotného stupňa kriminálneho narušenia, u ktorého páchanie trestnej činnosti nepredstavuje iba ojedinelé excesy (z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že má 22 záznamov), účel trestu u odsúdeného v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. v spojení s ustanovením § 1a zákona č. 475/2005 Z. z. môže byť dosiahnutý iba výkonom s prísnejším rozsahom obmedzení, teda v ústave na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Rovnako tak krajský súd správne poukázal na skutočnosť, že z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok vyplynulo, že odsúdený stanovené ciele programu zaobchádzania počas výkonu trestu odňatia slobody v rámci ústavu so stredným stupňom strázenia neplní a je predpoklad, že ich nebude plniť ani v ústave na výkon trestu s nižším stupňom strázenia. Súčasne je potrebné dodať, že počas doterajšieho výkonu trestu si odsúdený nevytvoril podmienky na získanie disciplinárnej odmeny, pričom bol 1-krát disciplinárne potrestaný.

Nad rámec správnych úvah krajského súdu považuje najvyšší súd za potrebné dodať, že zákonodarca zveril realizáciu výkonu trestu v celom rozsahu ústavom na výkon trestu odňatia slobody, pričom výkon trestu v zmysle § 6 ods. 1 zákona o výkone trestu odňatia slobody zabezpečuje Zbor väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „zbor“) bez možnosti súdu zasahovať do týchto kompetencií zboru. V tejto súvislosti je potrebné tiež dodať, že činnosť zboru pri výkone trestu odňatia slobody nie je svojvoľná, lebo sa riadi ustanoveniami zákona o výkone trestu odňatia slobody a nie je ani bez kontroly, nakoľko podľa § 96 zákona o výkone trestu odňatia slobody dozor nad zachovávaním zákonnosti v ústave na výkon trestu odňatia slobody vykonáva prokurátor. Z uvedeného nepriamo vyplýva, že súd pri posudzovaní hodnotenia správania sa odsúdeného, správnosť ktorého hodnotenia potvrdzuje aj riaditeľ konkrétneho ústavu svojím podpisom na hodnotení, musí vychádzať z vyvráteného predpokladu o správnosti a objektívnosti podaného hodnotenia.

Vychádzajúc z uvedených úvah, ani podľa názoru najvyššieho súdu z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by dôvodne spochybňovali pravdivosť a objektívnosť hodnotenia odsúdeného v uvedenom prípade. Najvyšší súd považuje za správny postup krajského súdu, keď pri svojom rozhodovaní vychádzal z obsahu hodnotenia odsúdeného.

Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd nepovažoval za dôvodnú sťažnosť odsúdeného Y. S. proti napadnutému uzneseniu, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie senátu najvyššieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.